

การวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลเรื่องสั้น “แฮรี่”
An Analysis of Translation Editing and Translation Techniques of
a Short Story “Harry”

เนตรทิพย์ หว่างสิงห์¹, นครเทพ ทิพย์ศุภราชภูรี²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทของปรับการบท แปลและกลวิธีการแปลที่ใช้ในเรื่องสั้นภาษาอังกฤษเรื่อง “แฮรี่” (Harry) ซึ่งประพันธ์โดยโรสแมรี เทมเปอร์เลย์ (Rosemary Timperley) และแปลเป็นภาษาไทยโดย สาลินี คำฉันท์ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำแนวคิดการปรับบทแปลของ สัญฉวี สายบัว (2553) มาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์เนื้อหา แบ่งออกเป็น 20 ตัวอย่างโดยการวิเคราะห์สามารถจำแนกออกเป็น 2 ระดับ คือ การปรับระดับคำและการปรับระดับโครงสร้าง ซึ่งผลการศึกษาพบว่าการปรับระดับคำประเภทที่พบมากที่สุด คือ การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป ส่วนการปรับบทแปลระดับโครงสร้างของภาษา ประเภทที่พบมากที่สุด คือ การเปลี่ยนประโยคเป็นวลี หรือวลีเป็นประโยค ในส่วนของกลวิธีการแปลที่ผู้แปลใช้ ส่วนใหญ่เป็นการแปลแบบตรงตัว แต่ก็ยังมีการแปลแบบเอาความปะปนอยู่บ้าง เพื่อรักษาอรรถรสและคงความหมายเดิมของภาษาต้นฉบับเป็นหลัก

คำสำคัญ: การปรับบทแปล, กลวิธีการแปล, เรื่องสั้น

Abstract

The objective of this study was to investigate the type of translation editing and translation process in Rosemary Timperley’s short story “Harry”, translated into Thai by Salinee Khamchan. The analysis was conducted using qualitative data. The researcher applied the principles of translation editing by Sanchawi Saibua to analyze the whole text which was divided into 20 samples. The findings were classified into two levels: adjustment in lexical level, using words and idioms deletion was found most frequently. In terms of language structure level, the most frequently found was sentence reduction into phrases and phrases expanding into sentence. Regarding the translation process, both literal and free

¹ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

² อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

translation techniques were used appropriately, but the literal translation was used mostly in order to keep natural flow of the language as well as meaning closely to the original version.

Keywords: Translation Editing, Translation Process, Short Stories

บทนำ

การแปลนับเป็นการสื่อสารที่สำคัญอีกทางหนึ่งในยุคปัจจุบัน เมื่อภาษาต่างประเทศเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษซึ่งถือเป็นภาษาสากลของโลก แต่ในการแปลภาษานั้นย่อมมีปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ จากภาษาต้นทางไปยังภาษาปลายทาง ไม่ว่าจะเป็นด้านวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ และสภาพแวดล้อม ล้วนส่งผลต่อคำและความหมายตามหลักโครงสร้างภาษาและไวยากรณ์ที่แตกต่างกัน เพราะหากแปลตรงตัวก็มิได้ทำให้ภาษาฉบับแปลนั้นออกมาถูกต้องเสมอไป การปรับบทแปลจึงเข้ามาเป็นส่วนสำคัญในการแก้ปัญหา ด้านความแตกต่างระหว่างโครงสร้างระหว่างสองภาษาให้มีความสอดคล้องกัน และช่วยให้ผู้แปลสามารถเลือกใช้วิธีการปรับบทแปลให้เป็นไปตามตามขอบเขตที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้การปรับบทแปลควรทำต่อเมื่อมีความจำเป็นในด้านที่จะทำให้บทแปลนั้นอ่านเข้าใจง่ายขึ้น ผู้แปลสมควรเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขบทแปลให้แตกต่างไปจากต้นฉบับตามความพอใจของตนเอง เนื่องจากอาจทำให้ความหมาย อารมณ์ และรสชาติของต้นฉบับนั้นผิดเพี้ยนไป

ในการค้นคว้าอิสระนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลเรื่องสั้น เรื่อง “แฮรี่” (Harry) ซึ่งประพันธ์โดย โรสแมรี เทมเปอร์เลย์ (Rosemary Timperley) โดยวรรณกรรมเรื่องสั้นนี้ ได้รับการรวบรวมไว้ในหนังสือเรื่อง “Roald Dahl’s Book of Ghost Stories” โดย โรอัลด์ ดาห์ล (Roald Dahl) ซึ่งแปลโดย สาลินี คำฉันท์ ในด้านชื่อเสียงและผลงานของนักประพันธ์และผู้รวบรวมนั้น ทั้งโรสแมรี เทมเปอร์เลย์ และโรอัลด์ ดาห์ล ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักเขียนเรื่องสำหรับเด็กเยาวชน และเรื่องต้นตื้นระทึกขวัญฝีมือยอดเยี่ยมของวงการวรรณกรรมเยาวชน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกวรรณกรรมเรื่องสั้นนี้มาเป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษา

วัตถุประสงค์

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาประเภทของการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลที่ใช้ในการแปลเรื่องสั้นเรื่อง “แฮรี่” (Harry)

ระเบียบวิธีการวิจัย

จากเรื่องสั้น “Roald Dahl’s Book of Ghost Stories” ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 2012 โดยสำนักพิมพ์เพนกวิน บู้คส์ (Penguin Books) ที่นำมาใช้ในสำนวนแปลภาษาไทยโดย สาลินี คำฉันท์ จากหนังสือเรื่อง “ข้าวโม่งผี” จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ผีเสื้อ พ.ศ. 2535 จำนวน 20 ตัวอย่างจากเนื้อหาทั้งหมด โดยใช้แนวคิดการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลของสัญญาวิ สายบัว (2553) เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์

ขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การทบทวนวรรณกรรม: ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการแปลจากหนังสือตำรา และทฤษฎีต่าง ๆ สามารถจำแนก ออกเป็นหัวข้อ ความหมายของการแปล หลักทั่วไปในการแปล กระบวนการแปล กลวิธีการแปล การแปลวรรณกรรม การปรับบทแปล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นนี้ ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงวัตถุประสงค์ของการปรับบทแปล และสามารถนำไปสู่กระบวนการคิดวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไปได้

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล: ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการกำหนดกรอบลักษณะการปรับบทแปลตามแนวทางที่ได้ศึกษาค้นคว้าจากสัญญาวิ สายบัว (2553) แล้วทำการอ่านวรรณกรรมต้นฉบับและฉบับแปลเพื่อศึกษาเชิงลึกด้วยการสังเกตและเปรียบเทียบบทแปลในเนื้อหาระหว่างต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทย จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ให้สอดคล้องตามกรอบของการศึกษาที่ได้กำหนดไว้

3. การวิเคราะห์ข้อมูล: บันทึกข้อมูลในส่วนของการปรับบทแปลจากภาษาฉบับแปล และเทียบเคียงกับภาษาต้นฉบับทั้งหมด จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์แล้วทำการจำแนกตามประเภทย่อยของการปรับบทแปล 2 ระดับ ได้แก่ การปรับบทแปลในระดับคำ และการปรับบทแปลในระดับโครงสร้างภาษา

4. การสรุปและอภิปรายผลการศึกษาระดับวิเคราะห์: ทำการสรุปผลโดยรวมของการศึกษาครั้งนี้ และนำเสนอผลการวิเคราะห์การปรับบทแปล ที่ใช้ในภาษาฉบับแปลแต่ละระดับ โดยนำเสนอในรูปของความถี่ของจำนวนครั้งที่พบ และยกตัวอย่างการปรับบทแปลบางส่วนที่น่าสนใจซึ่งคัดเลือกมาจากการวิเคราะห์เนื้อหาทั้งหมดในวรรณกรรมเรื่องสั้นนี้เพื่อประกอบการอธิบาย

สรุปผลการวิเคราะห์

จากการปรับบทแปลทั้งหมด 20 ตัวอย่าง สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1: ผลการวิเคราะห์การปรับบทแปลระดับคำและระดับโครงสร้าง

การปรับบทแปลระดับคำ				การปรับบทแปลระดับโครงสร้าง			
ลำดับที่	ประเภท	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	ลำดับที่	ประเภท	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
1.	การตัดคำหรือส่วนทิ้งไป	12	19.04	1.	การเปลี่ยนประโยคเป็นวลี หรือ วลีเป็นประโยค	8	12.70
2.	การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ	9	14.29	2.	การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี	7	11.11
3.	การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า	4	6.35	3.	การเพิ่มและละคำในประโยค	7	11.11
4.	การเติมคำอธิบาย			4.	ระดับโครงสร้างของคำ	4	6.35
	- การเติมลักษณะนามข้างหน้า	4	6.35	5.	การปรับการใช้ปฏิเสธ	2	3.17
	- การเติมข้อความสั้น ๆ	3	4.77	6.	ระดับเสียง	2	3.17

การปรับบทแปลระดับคำ				การปรับบทแปลระดับโครงสร้าง			
ลำดับ ที่	ประเภท	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	ลำดับ ที่	ประเภท	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
				7.	การปรับการใช้กรรตุวาทก และกรรรมวาทกของกรรยาใน ประโยค	1	1.59

การปรับบทแปลระดับคำ

การปรับบทแปลระดับคำที่พบมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งคือ การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป พบ 12 ครั้ง ยกตัวอย่าง คือ

ต้นฉบับ “The child in my house was becoming a stranger.”

ฉบับแปล “ลูกกำลังกลายเป็นคนแปลกหน้าไปแล้ว”

ในฉบับแปลนั้นได้ตัดบุพบทวลี “in my house” ทิ้งไป โดยคำว่า “in my house” ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำนามของประโยคต้นฉบับ มีความหมายตามพจนานุกรมว่า “ที่อยู่ในบ้าน” เมื่ออยู่ในประโยคภาษาไทยนั้นไม่จำเป็นต้องแปล เนื่องจากในเนื้อเรื่องผู้อ่านเข้าใจแล้วว่าจิมและภรรยามีลูกเพียงคนเดียว และอาศัยอยู่ด้วยกัน ดังนั้นการตัดคำว่า “in my house” ออกไปจึงมิได้ทำให้ความหมายของต้นฉบับเสียไป

อีกประเด็นหนึ่งในการปรับบทแปลระดับคำที่พบมากเป็นอันดับสองรองลงมาคือ การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ พบ 9 ครั้ง ยกตัวอย่าง เช่น

ต้นฉบับ “She was silent for a while, nodding, listening, **absorbed.**”

ฉบับแปล “เธอพูดแล้วนิ่งไปครู่หนึ่ง พยักหน้า นิ่งฟังอย่าง**ใจจดใจจ่อ**”

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าคำกริยา “absorbed” ในประโยคนี้นำหน้าที่คล้ายคำคุณศัพท์ ขยายประธาน she ในประโยคต้นฉบับ โดยคำว่า “absorbed” มีความหมายตามพจนานุกรมว่า “ดูดซึมหรือซึมซับ” ซึ่งในภาษาฉบับแปล ผู้แปลใช้วลีแทนว่า “อย่างใจจดใจจ่อ” เพื่อให้ผู้อ่านในภาษาฉบับแปล สามารถเข้าใจง่าย และมีความเข้าใจตรงกันกับความหมายอันแท้จริงในภาษาต้นฉบับ

การปรับบทแปลระดับโครงสร้าง

การปรับบทแปลระดับโครงสร้างภาษาที่พบมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งคือ การเปลี่ยนประโยคเป็นวลี และวลีเป็นประโยค พบ 8 ครั้ง ยกตัวอย่าง คือ

ต้นฉบับ “She and I didn’t speak as I took her to school.”

ฉบับแปล “ตามทางไปโรงเรียน คริสกับฉันไม่พูดกันเลย”

จากตัวอย่างจะเห็นว่าภาษาต้นฉบับ คือ “I took her to shcool” อยู่ในรูปประโยค เมื่อแปลออกมาในภาษาฉบับแปล ผู้แปลได้เปลี่ยนโดยการนำคำว่า “ตามทางไปโรงเรียน” ที่อยู่ในรูปของบุพบทวลีมาขึ้นต้นประโยคแทน เพื่อลดความเยิ่นเย้อของประโยค และทำให้ภาษาฉบับแปลมีความกระชับมากขึ้น

การปรับบทแปลระดับโครงสร้างภาษาที่พบมากเป็นอันดับที่สองรองลงมาคือ การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี ซึ่งหมายรวมถึงระเบียบวิธีการนำเสนอความคิด ว่าความคิดใดควรมาก่อนมาหลัง พบ 7 ครั้ง ยกตัวอย่าง เช่น

ต้นฉบับ “... they **always** slept together.”

ฉบับแปล “...คือสองคนนั้นนอนด้วยกันเสมอค่ะ”

นอกจากนี้ยังพบการปรับบทแปลระดับโครงสร้างภาษา ประเภทการเพิ่มและละคำในประโยค ซึ่งเท่ากันกับตัวอย่างก่อนหน้า พบ 7 ครั้ง ยกตัวอย่าง เช่น

ต้นฉบับ “It was Harry, **Harry** all the time.”

ฉบับแปล “คริสพูดถึงแฮรี่”

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แปลได้ละคำว่า “Harry all the time” ออกไปไม่ปรากฏในภาษาฉบับแปล ในข้อความส่วนหน้าของประโยคนั้น ถึงแม้จะเป็นการแปลแบบเอาความ แต่หากแปลข้อความส่วนหลังด้วยจะได้ความว่า “คริสพูดถึงแฮรี่ แฮรี่ตลอดเวลา” ซึ่งอาจทำให้ประโยคฉบับแปลเยิ่นเย้อ ผู้แปลจึงใช้วิธีการละคำ เพื่อให้ประโยคมีความกระชับ แต่ยังคงความหมายเดิมของต้นฉบับเอาไว้

การอภิปรายผล

จากการศึกษาทวิวิธีการแปลเรื่องสั้น เรื่อง “แฮรี่” ทำให้ผู้วิจัยพบว่า ผู้แปลได้มีการปรับบทแปลทั้งหมด 2 ระดับ ซึ่งตรงตามหลักเกณฑ์ของ สัตยฉวี สายบัว (2553) โดยผลการศึกษาที่พบเป็นอันดับแรก คือ การปรับบทแปลในระดับคำ ประเภทการตัดคำหรือสำนวนทิ้งไปพบมากที่สุด อาจเป็นเพราะโดยส่วนมากเป็นคำคุณศัพท์หรือคำกริยาวิเศษณ์ ที่มีความหมายซ้ำซ้อนกับข้อความที่สื่อความหมายคล้าย ๆ กันอยู่แล้วในประโยค รวมถึงคำบอกมาลา (particle) ที่มีได้มีความหมายสำคัญนักต่อผู้แปล อีกทั้งอาจทำให้ผู้อ่านสับสนหรือตีความหมายคลาดเคลื่อนไปจากเดิม (ฤทัยชนก ถาวรวงษ์, นครเทพ ทิพย์สุภราชภูรี และกรรณิการ์ ซ่อไม้ทอง, 2560: 132) ประเด็นการศึกษาเรื่องนี้ยังสัมพันธ์กับผลการศึกษาของ ชฎาภรณ์ แสงจันทร์ทิพย์ (2560: 84) พบว่าโดยส่วนมากเป็นคำหรือประโยคสิ้นเปลืองนั้นหากแปลทั้งหมดอาจส่งผลกระทบต่อให้ภาษาฉบับแปลยืดเยื้อเกินความจำเป็น ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกตัดคำที่ไม่ใช่ความหมายสำคัญนักออกไป และเมื่อถ่ายถอดออกมาเป็นภาษาฉบับแปลแล้ว ก็ยังคงความหมายเดิมและใจความสำคัญของต้นฉบับเอาไว้ อย่างไรก็ตามการตัดคำหรือข้อความออกไปนั้น ผู้แปลต้องพิจารณาถึงความยาวและความสำคัญแล้วแต่บริบท (สัตยฉวี สายบัว, 2553: 69)

สำหรับประเด็นที่พบบรองลงมา คือ การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ เนื่องจากการสื่อความหมายของคำที่เป็นปัญหาจากต้นฉบับไปยังฉบับแปล ต้องใช้คำที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด เพื่อเป็นการถ่ายทอดความหมายหลักของข้อความหรือประโยคนั้นให้ได้ใจความสมบูรณ์ และรักษาความเป็นธรรมชาติของภาษาต้นฉบับเอาไว้ ซึ่งในเรื่องนี้ กาญจนพรหม ประจักษ์แจ้ง (2558) ชี้ให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีความแตกต่างกันในเรื่องของหลักไวยากรณ์และวัฒนธรรมทางภาษา ซึ่งในการแปลภาษาต้นฉบับ จากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทยนั้น ในบางครั้งอาจมีปัญหาในการคัดสรรคำที่เหมาะสม เพื่อถ่ายทอดคำให้ตรงกับความหมายของภาษาต้นฉบับ ผู้แปลจึงมีการปรับรูปแบบ โดยการใช้วลีหรือประโยคแทนคำให้ครอบคลุมและสามารถอธิบายคำที่เป็นปัญหาให้เกิดความชัดเจน และเข้าใจได้มากที่สุด

ส่วนในระดับโครงสร้างของภาษานั้น ที่พบมากที่สุด คือ การปรับระดับโครงสร้าง ในระดับประโยค ประเภทการเปลี่ยนประโยคเป็นวลี และวลีเป็นประโยค เนื่องจากอาจทำให้ผู้อ่านภาษาฉบับแปล อ่านแล้วเกิดปัญหาในการตีความ และไม่สามารถเข้าใจความหมายของต้นฉบับได้ ดังนั้นผู้แปลจึงปรับเพื่อให้ผู้อ่านไม่รู้สึกรัดขัด รวมทั้งยังเป็นการปรับเพื่อให้ลักษณะโครงสร้างของภาษาปลายทางมีความสละสลวยมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาของ ภาติศัพท์ พรหมขำ (2558: 92) พบว่า “ลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษต่างจากไวยากรณ์ภาษาไทย เพราะในภาษาอังกฤษนั้น เป็นภาษาที่อุดมไปด้วยวลี จึงมีวลีหลายชนิดที่สามารถนำมาช่วยขยายประโยคหลักได้” ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การเปลี่ยนประโยคเป็นวลีถือเป็นการปรับเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น โดยเลือกใช้คำที่สั้น กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ และคงความหมายเดียวกัน (สุมาลี เย็นใสว, 2555: 51)

และประเด็นที่สองที่พบบรองลงมาในระดับโครงสร้างของภาษา คือ การปรับระดับโครงสร้าง ในระดับประโยค ประเภทการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี ซึ่งหมายรวมถึงระเบียบวิธีการนำเสนอความคิดว่าความคิดในควรมาก่อนมาหลัง จากการศึกษาพบว่าผู้แปลใช้วิธีการปรับแปลด้วยวิธีนี้ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับโครงสร้างของไวยากรณ์ภาษาไทย เนื่องจากหากแปลตามตัวอักษรจะทำให้ผู้อ่านเกิดความไม่เข้าใจ และสับสนในเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กนิษฐ ติพนอ (2546) ที่พบว่า ผู้แปลใช้การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลีเพื่อต้องการลดปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างด้านโครงสร้างของภาษา และทำให้การเรียงคำเป็นไปตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาไทย ผู้อ่านสามารถเข้าถึงเนื้อหา และได้รับความบันเทิงในฉบับแปลเช่นเดียวกันกับการอ่านภาษาต้นฉบับ

ส่วนกลวิธีการแปลเรื่องสั้น เรื่อง “แฮร์รี่” นั้น ผู้แปลใช้การแปลแบบตรงตัวเป็นส่วนใหญ่แต่ก็ยังมี การแปลแบบเอาความปะปนอยู่บ้าง เพื่อให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาต้นฉบับ ทั้งนี้ยังเป็นการถ่ายทอดให้แก่ผู้อ่านในภาษาฉบับแปล เข้าใจถึงเนื้อหาของภาษาต้นฉบับได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ในการแปลวรรณกรรมนั้น ผู้แปลอาจเลือกใช้วิธีการแปลแบบตรงตัวมากกว่าการแปลแบบเอาความ หากต้องการเน้นการใช้การใช้ภาษาให้เหมาะสมสำหรับเยาวชน (สุพิชา พันธเสน, 2545) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในแต่ละตัวอย่างจะพบว่ามี การปรับบทแปลมากกว่าหนึ่งประเภทเนื่องจากผู้แปลตระหนักดีว่าในแต่ละวัฒนธรรม มีสังคม ความเป็นอยู่ มุมมอง และทัศนคติที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในงานเขียนประเภทวรรณกรรม ผู้แปลต้องคำนึงถึงสิ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการจะสื่อ เพราะหากใช้วิธีการปรับบทแปลวิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว อาจจะทำให้ผลงานไม่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากพอที่จะสามารถสื่อความหมายและสื่ออารมณ์ไปถึงผู้อ่านได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษาการปรับบทแปลในงานแปลเรื่องสั้นเรื่องอื่น ๆ ของ สาลินี คำฉันท์ เพื่อเปรียบเทียบว่าผู้แปลมีการใช้วิธีการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลในลักษณะใด
2. ควรมีการศึกษาการปรับบทแปลในงานประพันธ์เรื่องอื่น ๆ ของ โรอัลด์ ดาห์ล ซึ่งแปลโดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ สาลินี คำฉันท์ เพื่อจะได้ทราบถึงความหลากหลายของกลวิธีการปรับบทแปล รวมถึงลีลาและท่วงทำนองที่แตกต่างกันของผู้แปล
3. ควรมีการศึกษาของการปรับบทแปล เรื่อง “แฮรี่” ในด้านอื่น ๆ เช่น โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้สรรพนาม วิสามานยนาม เพื่อให้เห็นมิติอื่น ๆ ในด้านงานแปลที่หลากหลาย
4. ควรมีการศึกษาการปรับบทแปลในงานแปลด้านอื่น ๆ สำหรับเยาวชนที่ไม่ใช่วรรณกรรม เช่น นิยาย นิทาน บทภาพยนตร์ บทละคร บทเพลง เพื่อดูลักษณะความแตกต่างของภาษาที่ใช้ในงานด้านนั้น ๆ

รายการอ้างอิง

- กนิษฐ ติหนอ. 2546. “กลวิธีการแปลวรรณกรรมฉบับตีพิมพ์สองภาษา เรื่องผจญทุ่งกว้างของแม้นมาส **ชวลิต**” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา, สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชฎาภรณ์ แสงจันทร์ทิพย์. 2560. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลนวนิยายกึ่ง **อัตชีวประวัติเรื่อง บ๊อบ แมวเตะฝันข้างถนน**” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ภาติตต์ พรหมขำ. 2558. “การวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเรื่องขุนทอง-เจ้าจะ **กลับเมื่อฟ้าสาง และ เธอยังมีชีวิตอยู่ อย่างน้อยก็ในใจฉัน**” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพคณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยรังสิต.
- โรอัลด์ ดาห์ล. 2335. **ข้าวโม่งผี**. แปลโดย สาลินี คำฉันท์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ผีเสื้อ.
- ฤทัยชนก ถาวรวงษ์, นครเทพ ทิพย์สุภราชกูร์, กรรณิการ์ ช่อไม้ทอง (2560) **การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “บ้านเล็กในป่าใหญ่”**, วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต 12(22) (มกราคม-มิถุนายน 2560P), 123-138.
- สัญญาวี สายบัว. 2553. **หลักการแปล**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพิชา พันธเสน. 2545. **การแปลนิทานเด็ก: กระบวนการปัญหาและการแก้ไข**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุมาลี เย็นใสว. 2555. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเรื่องการเดินทาง **ของพายุ พาเทล**” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยรังสิต.
- Oxford Advanced Learner’s Dictionary*. 2005. Seventh Edition.
- Roald Dahl. 2012. *Roald Dahl’s Book of Ghost Stories*, London: Penguin Books Group (UK).